

1896-11-19

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet må være fra 1896. Alhed Warberg skriver endnu "De" til Johannes Larsen. I 1897 er de to "dus". Alhed bor desuden på Erikshaab.

Det følgende brev fra Alhed til Johannes Larsen er dateret fredag 27. nov (også uden årstal), og 27. november 1896 var en fredag. Alhed refererer i dette brev til emner fra det forrige.

Generel kommentar:

Den afdøde pige eller hendes familie har muligvis været ansat ved Erikshaab, siden Alheds familie samt pigerne på gården deltager i begravelsen, samt står for middagen derefter.

Adis var et af Astrid Warberg-Goldschmidts kælenavne.

Afsendersted:

Erikshaab

Omtalte personer:

Petrine -

Johanne Christine Larsen

Otto Emil Paludan

Nicoline von Sperling

Maria von Sperling. g. Balslev

Albrecht Warberg

Laura Warberg

Astrid Warberg-Goldschmidt

Omtalte steder:

Tårup Vestergyde, Mesinge

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek

af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

En ung pige, der boede nær Alhed, er død, og Alhed med familie har været til begravelse. Alhed har dårlig samvittighed over, at hun ikke tog sig nok af den unge pige, Petrine.

TRANSSKRIFTION

Erikshaab 19/Nov.

Tirsdag Aften

Kære Las!

Skønt Kl. er næsten 11 ½ skal jeg alligevel have sendt Dem en lille, men bare ganske lille Hilsen i Aften, jeg er noget træet og søvnig. – Jeg savner Dem meget, og jeg har længtes efter Dem hele Eftermiddagen, lige siden De rejste. Og jeg synes knap, jeg fik sagt rigtig "Farvel" til Dem. Hvis De var her endnu, tror jeg bestemt, jeg gik ind og sagde vældig pænt Godnat til Dem. – Vi plukkede en hel Del røde Bær paa Vejen hjem, samt hvide Rølliker til en Krans. Da jeg kom ned til Husene, stod der en hel Del udenfor, der aabenbart ventede sig noget af mig, saa maatte jeg samle alt mit moralske Mod sammen og gaa ind at se den døde Pige. Men jeg fortrød det for Resten ikke, hun var saa smuk og saa ud aldeles som om hun sov. Det var slet ikke uhyggeligt. – I Aften har jeg bunden 2 Kranse og et Kors, hvoraf jeg er bleven saa træet, at jeg nu er nødt til at skynde mig at gaa i Seng. Derfor Godnat min egen kære Las, gid De var her endnu. – Torsdag Morgen.

I Gaar fik jeg slet ikke Tid til at skrive. Om Formiddagen var Far, Palaen, Adis og jeg til Begravelse, Johanne var forkølet. Præsten fulgte med hened og De kan stole paa vi fik travlt med at lave "pæn" Middagsmad, som Mor siger, da Pigerne ogsaa var til begravelse. – Der var saa kønt oppe paa Kirkegaarden, den ligger temmelig højt og har der ud over noget der hedder "Kirkelunget", som jeg ikke aner, hvordan staves eller hvad betyder men det kan ligne lidt efter Torbystranden; der var ikke saa faa Mennesker der fulgte Petrine, "Afholdsforeningen", ved hvis Baller hun vist har faaet sin meste Sygdom fulgte hende med en stor Fane. - - Jeg haaber, jeg snart faar Brev fra Dem, det er dem, der skal skrive først denne Gang, De skylder mig Brev. Det er egentlig frækt, at jeg skriver til Dem i stedet for til København, jeg har slet ikke skrevet, siden jeg rejste derindefra i Mandags for 8 Dage siden. Jeg kan da fortælle Dem, at jeg ikke skal have Overhaling af Frk Sperling paa Søndag. Da Far i Tirsdags sagde til hende, at han var ærgerlig over, at jeg havde fortalt Marie Sperling den Sludrehistorie, tog hun mig oven i Købet i Forsvar og sagde, at det var der ikke noget forkert ved. Kammerater skulde have Lov at sige

saadan noget til hinanden. Det er meget demoraliserende for mig, at jeg altid slipper godt fra saadan noget, som jeg skulde have haft en ordentlig Røffel for. Mine Bedrifter komme i Reglen til at tage sig bedre ud i Folks Øjne, end de er mente i Virkeligheden. Som nu ogsaa med Petrine; Folk tror, at jeg har været saa god ved hende, mens jeg i Virkeligheden har forsømt hende paa det skrækkeligste, og naar jeg protesterer, tager de det for Beskedenhed, saa jeg bare stiger endnu højere. Jeg ved virkelig slet ikke, hvad jeg skal gøre med en rasende ond Samvittighed. – Nu Farvel for denne Gang. Skriv snart. 1000 Hilsner fra Deres Alhed

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

livise Rølliker til en Krause.
Da j. Roue med til Firenze, stod
den en hel Del udefor, den sa-
bebart vedede sig meget af
sin, saa maatte j. saule alt
udt moraliske. Det saummen
og gaa ind at se den doore
Pige. Men j. parkret det for
Rouen. Ikke, min var saa suid
og saa ind aldeles som en tem
kop. Det var slet ikke tillygge
kop. — 7. Dften har j. bruden
L. Krause og et Kops, hvoraf j. sin
er bleven, saa brøt at sin
er udt til at skide sig at
gaa. Plus. Derfor hordiat
min egen Kære har, giv de
var ltr liden. —

Tand og Mærker.
7. Gads fik slet ikke tid at
skrive. Om 1/2 Torsdagsen var
Far, Palam, Adis og til Kops-
velse, Jaluus. J. parkret.
Frøken Felipe med bermet

og De Kam skole gaa, in felt
travet med at lave pæer. Mit
Jaluus som Mar siger, da
begge Pigerne ogsaa var til
Pelsrevelse. — Der var saa
Roue oppe paa Kirkegaard
der ligger kemul. højt
og man ser ind over uagt
der hedder Rirkeltinget,
som j. ikke aner, hvordan
slaves eller hvad betyder
med det Kam liden liden
efter Torsdagsbruden; der
var ikke saa paa Mennest
der fulgte Petrus, Afholds
foreningen, ved Lirs Maller
Luis vnt har paa sin ues
ke Pyderu Felipe kunde
med en stor Fave. —
7. Maaker j. snart paa Tors
Fra Deen, der er liden, der
skal skrive først deene og
de Uglide sin Tors. Det
er egentlig prækt, at j. skriver